

Υπόθεση C-175/21

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

17 Μαρτίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Sąd Okręgowy w Warszawie (Πολωνία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

3 Φεβρουαρίου 2021

Ενάγουσα:

Harman International Industries, Inc.

Εναγόμενη:

AB SA

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Αξιώσεις λόγω προσβολής αποκλειστικών δικαιωμάτων επί σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

Η ερμηνεία του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 2017/1001, σε συνδυασμό με το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ και το άρθρο 36, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, και ειδικότερα η συμβατότητα της νομολογίας των εθνικών δικαστηρίων με τις εν λόγω διατάξεις, σε υποθέσεις που αφορούν την προσβολή δικαιωμάτων επί σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης - Άρθρο 267 ΣΛΕΕ.

Προδικαστικό ερώτημα

Έχουν το άρθρο 36, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, την έννοια ότι αντιτίθενται σε πρακτική εθνικών δικαστηρίων των κρατών μελών, κατά την οποία τα δικαστήρια:

- όταν δέχονται τα αιτήματα του δικαιούχου σήματος να απαγορευθεί η εισαγωγή, η διάθεση στο εμπόριο, η προσφορά, και η διαφήμιση εμπορευμάτων που φέρουν το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να διαταχθεί η απόσυρσή τους από την αγορά ή η καταστροφή τους,
- όταν διατάσσουν, στο πλαίσιο διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, την κατάσχεση των εμπορευμάτων που φέρουν το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

κάνουν μνεία στις αποφάσεις τους σε «αντικείμενα που δεν έχουν διατεθεί στο εμπόριο εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του», με συνέπεια ο καθορισμός των προϊόντων που φέρουν το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αποτελούν αντικείμενο των ως άνω μέτρων και απαγορεύσεων (ήτοι ο καθορισμός των αντικειμένων που δεν έχουν διατεθεί στο εμπόριο εντός του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του), λόγω της γενικής διατύπωσης του περιεχομένου της απόφασης, να επαφίεται στην αρχή που είναι επιφορτισμένη με την αναγκαστική εκτέλεση, η οποία βασίζεται προς τούτο σε δηλώσεις του δικαιούχου του σήματος ή σε εργαλεία παρεχόμενα από τον ίδιο (στα οποία συγκαταλέγονται εργαλεία της πληροφορικής και βάσεις δεδομένων), ενώ η δυνατότητα αμφισβήτησης, ενώπιον δικαστηρίου στο πλαίσιο τακτικής διαδικασίας επί της ουσίας, του καθορισμού στον οποίο προέβη η επιφορτισμένη με την αναγκαστική εκτέλεση αρχή αποκλείεται ή περιορίζεται από τη φύση των ενδίκων βοηθημάτων που έχει στη διάθεσή του ο καθού κατά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων και τη διαδικασία εκτέλεσης;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Άρθρο 15, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2017/1001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, για το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ 2017, L 154, σ. 1)

Άρθρο 36 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)

Άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ)

Άρθρο 8 της οδηγίας 2004/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με την επιβολή των δικαιωμάτων διανοητικής ιδιοκτησίας (ΕΕ 2004, L 157, σ. 45)

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego [νόμος της 17ης Νοεμβρίου 1964, κώδικας πολιτικής δικονομίας, ενοποιημένο κείμενο: *Dziennik Ustaw* (Επίσημη Εφημερίδα) 2019, θέση 1640, όπως έχει τροποποιηθεί, στο εξής: ΚπολΔ·] - άρθρα 325, 758, 759, παράγραφος 1, 767, παράγραφοι 1, 2, 4 και 5, 777, παράγραφος 1, σημείο 1, 803, 840, παράγραφος 1, σημεία 1 και 2, 843, παράγραφοι 2 και 3, 1050, παράγραφοι 1 και 3, και 1051, παράγραφος 1

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Η Harman International Industries, Inc., με έδρα στο Stamford (Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής), είναι ενάγουσα στην κύρια δίκη και φορέας αποκλειστικών δικαιωμάτων επί σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία έχουν καταχωρισθεί με τους αριθμούς 001830967, 005336755, 015577621, 003191004, 003860665, 0150221652, 001782523, 005133251 και 009097494.
- 2 Τα προϊόντα της ενάγουσας (οπτικοακουστικός εξοπλισμός, συμπεριλαμβανομένων μεγαφώνων, ακουστικών και συστημάτων ήχου), τα οποία φέρουν τα εν λόγω σήματα, διανέμονται στην πολωνική αγορά από πρόσωπο με το οποίο η ενάγουσα έχει συνάψει σύμβαση διανομής και με τη διαμεσολάβηση του οποίου πωλούνται τα προϊόντα της στον τελικό πελάτη σε καταστήματα ηλεκτρονικού εξοπλισμού.
- 3 Η ενάγουσα χρησιμοποιεί συστήματα σήμανσης των προϊόντων της. Από τη σήμανση αυτή δεν είναι πάντοτε δυνατό να διαπιστωθεί αν συγκεκριμένο προϊόν προοριζόταν ή όχι από την ενάγουσα να διατεθεί στην αγορά του Ευρωπαϊκού Οικονομικού Χώρου (ΕΟΧ), διότι η σήμανση ορισμένων προϊόντων που φέρουν τα σήματα της ενάγουσας δεν προσδιορίζει τον τόπο στον οποίο θα έπρεπε αυτά να διατεθούν για πρώτη φορά στο εμπόριο με τη συγκατάθεση της ενάγουσας, καθόσον δεν περιέχουν καμία συντομογραφία του τόπου αυτού. Ως εκ τούτου, ορισμένες από τις ενδείξεις που αναγράφονται στη σήμανση των προϊόντων της ενάγουσας τίθενται τόσο επί των συσκευασιών προϊόντων τα οποία προορίζονται να διατεθούν στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ, όσο και επί των συσκευασιών προϊόντων τα οποία προορίζονται να διατεθούν στο εμπόριο εκτός του ΕΟΧ. Προκειμένου δε να προσδιορισθεί η αγορά για την οποία προορίζονται συγκεκριμένα προϊόντα, απαιτείται η χρήση ενός εργαλείου πληροφορικής, το οποίο έχει στη διάθεσή της η ενάγουσα και το οποίο περιλαμβάνει μια βάση δεδομένων των προϊόντων με αναγραφή της αγοράς στην οποία προορίζεται να διατεθεί κάθε μεμονωμένο προϊόν.
- 4 Η AB SA, με έδρα στο Magnice (Πολωνία), είναι εναγόμενη στην κύρια δίκη και ασκεί οικονομική δραστηριότητα στον τομέα της διανομής ηλεκτρονικού εξοπλισμού. Η εναγόμενη εισήγαγε στην πολωνική αγορά τα εμπορεύματα που κατασκεύαζε η ενάγουσα και τα οποία έφεραν τα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είχε καταχωρίσει η ενάγουσα ως αποκλειστική δικαιούχος. Η

εναγόμενη αγόραζε τα επίμαχα εμπορεύματα από άλλον πωλητή, και όχι από τον διανομέα των προϊόντων στην πολωνική αγορά με τον οποίο είχε συνάψει σύμβαση η ενάγουσα. Η εναγόμενη είχε λάβει από τον εν λόγω πωλητή τη διαβεβαίωση ότι η διάθεση των συγκεκριμένων προϊόντων στην πολωνική αγορά δεν θίγει τα αποκλειστικά δικαιώματα της ενάγουσας επί των σημάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης λόγω ανάλωσης των δικαιωμάτων αυτών, επειδή είχε προηγηθεί η διάθεση στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ, των προϊόντων που φέρουν τα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από την ίδια την ενάγουσα ή με τη συγκατάθεσή της.

- 5 Η ενάγουσα ζητεί από το αιτούν δικαστήριο να απαγορεύσει στην εναγόμενη να προσβάλει τα δικαιώματα που αντλεί από τα σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, απαγορεύοντας την εισαγωγή, τη διάθεση στο εμπόριο, την προσφορά, τη διαφήμιση και την αποθήκευση μεγαφώνων και ακουστικών καθώς και των συσκευασιών τους, που φέρουν τουλάχιστον ένα σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης του οποίου αποκλειστική δικαιούχος είναι η ενάγουσα, και δεν έχουν διατεθεί προηγουμένως στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από την ενάγουσα ή με τη συγκατάθεσή της. Επιπλέον, η ενάγουσα ζητεί να υποχρεωθεί η εναγόμενη να αποσύρει από την αγορά ή να καταστρέψει τέτοιου είδους μεγάφωνα και ακουστικά καθώς και τις συσκευασίες τους.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της απόφασης περί παραπομπής

- 6 Είναι εξαιρετικά δύσκολο για την εναγόμενη να αποδείξει, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς, ότι ένα συγκεκριμένο αντικείμενο έχει διατεθεί στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από την ενάγουσα ή με τη συγκατάθεσή της. Μολονότι η εναγόμενη μπορεί να απευθυνθεί στον πωλητή της, δεν θα πληροφορηθεί από ποιον έχουν αποκτηθεί τα συγκεκριμένα αντικείμενα, δεδομένου ότι οι προμηθευτές δεν επιθυμούν να γνωστοποιούν τις πηγές εφοδιασμού τους προκειμένου να μη χάσουν αγοραστές.
- 7 Στην πράξη, στο διατακτικό των αποφάσεων των πολωνικών δικαστηρίων με τις οποίες γίνονται δεκτές αγωγές, όπως η εκκρεμούσα ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, χρησιμοποιείται η έννοια των «εμπορευμάτων που φέρουν τα σήματα του ενάγοντος και τα οποία δεν έχουν προηγουμένως διατεθεί στο εμπόριο εντός του [ΕΟΧ] από τον ενάγοντα (δικαιούχο σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης) ή με τη συγκατάθεσή του». Με ανάλογο τρόπο διατυπώνονται και οι αποφάσεις των δικαστηρίων που διατάσσουν, δυνάμει των εθνικών διατάξεων που ενσωματώνουν το άρθρο 8 της οδηγίας 2004/48, την παροχή πληροφοριών για την προέλευση και για τα δίκτυα διανομής των εμπορευμάτων, καθώς και οι αποφάσεις για τη λήψη προσωρινών μέτρων που διατάσσουν, για παράδειγμα, τη συντηρητική κατάσχεση τέτοιου είδους εμπορευμάτων.
- 8 Όλες οι προμνημονευθείσες αποφάσεις αποτελούν, ως εκτελεστοί τίτλοι, τη βάση για τη λήψη μέτρων αναγκαστικής εκτέλεσης. Ο συγκεκριμένος τρόπος διατύπωσης των αποφάσεων εγείρει, στην πράξη, σοβαρές αμφιβολίες, στο

στάδιο της εκτέλεσής τους. Για παράδειγμα, απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, η οποία εκδόθηκε πριν από την έναρξη της κύριας δίκης ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, εκτελέστηκε με κατάσχεση όλων των εμπορευμάτων που είχε στην κατοχή του ο καθού και έφεραν τα σήματα του αντιδίκου του. Τελικώς, ο αιτών υπέδειξε στην αρμόδια για την εκτέλεση αρχή, ποια συγκεκριμένα εμπορεύματα είχε εισαγάγει ο ίδιος στον ΕΟΧ, δηλαδή τα εμπορεύματα για τα οποία είχε αναλωθεί το αποκλειστικό δικαίωμά του επί του σήματος. Επομένως, το περιεχόμενο της δικαστικής απόφασης συμπληρώθηκε στο στάδιο της αναγκαστικής εκτέλεσης με τη δήλωση του αιτούντος. Πράγματι, το περιεχόμενο της δικαστικής απόφασης δεν αρκεί από μόνο του για τον προσδιορισμό των προς κατάσχεση εμπορευμάτων και η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή στηρίχθηκε στην ισχύ της δήλωσης του δανειστή.

- 9 Στο πλαίσιο άλλης διαδικασίας ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, το δικαστήριο εξέδωσε απόφαση με την οποία υποχρέωνε τον εναγόμενο να παράσχει πληροφορίες σχετικά με τα δίκτυα διανομής των συσκευών που είχε στην κατοχή του, οι οποίες έφεραν σήματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης καταχωρισμένα υπέρ του ενάγοντος και οι οποίες δεν είχαν διατεθεί στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον ίδιο τον ενάγοντα ή με τη συγκατάθεσή του. Με διάταξη η οποία ερμηνεύει την απόφαση αυτή, το εν λόγω δικαστήριο υποχρέωσε τον εναγόμενο να διαβιβάσει στον δικαστικό επιμελητή όλους τους αύξοντες αριθμούς των εν λόγω συσκευών και υποχρέωσε τον ενάγοντα να θέσει στη διάθεση του δικαστικού επιμελητή μια βάση δεδομένων, βάσει της οποίας ο τελευταίος θα εξακρίβωνε εάν τα συγκεκριμένα εμπορεύματα είχαν διατεθεί στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον ενάγοντα με τη συγκατάθεσή του. Η απόφαση αυτή μεταρρυθμίστηκε με διάταξη του Sąd Apelacyjny w Warszawie (εφετείου της Βαρσοβίας, Πολωνία), με την οποία κρίθηκε ότι η διατύπωση της πρωτόδικης απόφασης που περιλάμβανε τη φράση «εμπορεύματα που δεν έχουν διατεθεί στο εμπόριο εντός του [ΕΟΧ] από τον ενάγοντα ή με τη συγκατάθεσή του» άφηνε στον εναγόμενο το περιθώριο να εκτιμήσει ο ίδιος ποιες από τις συσκευές που είχε στην κατοχή του είχαν διατεθεί στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον ενάγοντα ή με τη συγκατάθεσή του. Κατά συνέπεια, ο εναγόμενος είχε το δικαίωμα να απαντήσει στον ενάγοντα ότι δεν διαθέτει κανένα από τα εμπορεύματα, τα οποία καλύπτονταν από τη διατύπωση αυτή.
- 10 Έκ των ανωτέρω συνάγεται ότι ο συγκεκριμένος τρόπος διατύπωσης των δικαστικών αποφάσεων καταλήγει σε εκ διαμέτρου αντίθετες πρακτικές ως προς την εκτέλεσή τους, ήτοι, από την αναγκαστική εκτέλεση που στρέφεται κατά όλων των προϊόντων που φέρουν τα σήματα του ενάγοντος και βρίσκονται στην κατοχή του εναγομένου (ανεξαρτήτως αν για τα αντικείμενα αυτά έχουν αναλωθεί τα δικαιώματα επί του σήματος) μέχρι την άρνηση παροχής έννομης προστασίας στον ενάγοντα και τον προσδιορισμό από τον εναγόμενο των αντικειμένων που φέρουν το σήμα του ενάγοντος και βρίσκονται στην κατοχή του, τα οποία έχουν κατά την εκτίμησή του διατεθεί στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον ενάγοντα ή με τη συγκατάθεσή του. Ως εκ τούτου, η διατύπωση των επίμαχων αποφάσεων δημιουργεί αμφιβολίες όσον αφορά τους κανόνες του εθνικού δικαίου, δεδομένου ότι η δικαστική απόφαση επί των αιτημάτων των διαδίκων πρέπει να είναι

διατυπωμένη κατά τέτοιο τρόπο ώστε η εκτέλεσή της να είναι δυνατή βάσει και μόνον του περιεχομένου του διατακτικού της, χωρίς να απαιτείται παραπομπή στο σκεπτικό της ή σε περαιτέρω ενέργειες. Κατά το αιτούν δικαστήριο, η προσθήκη στο κείμενο των αποφάσεων απαγορεύσεων ή διαταγών με τέτοιου είδους διατύπωση συνεπάγεται, κατ' ουσίαν, την αναπαραγωγή στις εν λόγω αποφάσεις του περιεχομένου των διατάξεων στις οποίες αυτές στηρίζονται και δεν επιβάλλει συγκεκριμένη υποχρέωση απορρέουσα από τις διατάξεις αυτές έναντι των διαδίκων.

- 11 Η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι ο συγκεκριμένος τρόπος διατύπωσης δικαιολογείται ακόμη και αν οδηγεί προσωρινώς στην κατάσχεση προϊόντων τα οποία δεν θα έπρεπε να κατασχεθούν λόγω της ανάληψης του δικαιώματος επί του σήματος, καθόσον η εναγόμενη θα έπρεπε, προσβάλλοντας τα δικαιώματα της ενάγουσας επί του σήματος, να αναμένει ορισμένα μειονεκτήματα απορρέοντα από τη διαδικασία εκτέλεσης.
- 12 Το αιτούν δικαστήριο εκφράζει αμφιβολίες ως προς την επιχειρηματολογία αυτή. Πράγματι, η αποδοχή της επιτρέπει καταστάσεις, όπως την κατάσχεση, δυνάμει απόφασης εθνικού δικαστηρίου κράτους μέλους, εμπορευμάτων τα οποία κυκλοφορούν ελεύθερα και νόμιμα εντός του ΕΟΧ και, μάλιστα, μολονότι δεν υφίσταται προσβολή αποκλειστικού δικαιώματος επί σήματος. Επομένως, η θέση της ενάγουσας συνεπάγεται, κατ' ουσίαν, τη δυνατότητα επιβολής κύρωσης στην εναγόμενη (με τη μορφή κατάσχεσης των εμπορευμάτων που βρίσκονται στην κατοχή της) για τον λόγο και μόνον ότι η εναγόμενη εμπορεύεται το προϊόν που φέρει το σήμα της ενάγουσας χωρίς τη συγκατάθεσή της, μολονότι δεν απαιτείται η συγκατάθεσή της λόγω ανάληψης του δικαιώματός της.
- 13 Σύμφωνα με το άρθρο 19, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, ΣΕΕ, τα κράτη μέλη προβλέπουν τα ένδικα βοηθήματα και μέσα που είναι αναγκαία για να διασφαλίζεται η πραγματική δικαστική προστασία στους τομείς που διέπονται από το δίκαιο της Ένωσης. Ένας τέτοιος τομέας είναι η ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και ο θεσμός της ανάληψης του δικαιώματος επί του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ανάληψη έχει τοπικό χαρακτήρα και αποσκοπεί στη διασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας εντός του ΕΟΧ των εμπορευμάτων εκείνων που φέρουν το σήμα και έχουν διατεθεί στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του.
- 14 Κατά το αιτούν δικαστήριο, είναι αμφίβολο αν η περιγραφόμενη διατύπωση των δικαστικών αποφάσεων που εκδίδονται στις υποθέσεις προστασίας του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης διασφαλίζει τη δικαστική προστασία της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων. Οι αμφιβολίες αυτές οφείλονται στο υφιστάμενο στο εθνικό δίκαιο σύστημα ενδίκων βοηθημάτων και μέσων που διαθέτει ο οφειλέτης, στο πλαίσιο της διαδικασίας εκτέλεσης, κατά εκτελεστών τίτλων (δικαστικών αποφάσεων) εκδιδόμενων σε υποθέσεις προσβολής αποκλειστικού δικαιώματος επί σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτά τα ένδικα βοηθήματα και μέσα, τα ουσιώδη χαρακτηριστικά τους και η πρακτική εφαρμογή τους περιγράφονται κατωτέρω.

- 15 Η προσωρινή απόφαση (για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων συντηρητικής κατάσχεσης συγκεκριμένων εμπορευμάτων) εκτελείται από δικαστικό επιμελητή. Σε περίπτωση κατάσχεσης των εμπορευμάτων από δικαστικό επιμελητή, ο οφειλέτης (καθού) δικαιούται να προσβάλει την πράξη του δικαστικού επιμελητή ενώπιον του sąd rejonowy (πρωτοβάθμιου δικαστηρίου, Πολωνία) (δηλαδή οι προσφυγές αυτές δεν εξετάζονται από τα τμήματα διανοητικής ιδιοκτησίας των Sądy okręgowie [περιφερειακών δικαστηρίων]). Η προσφυγή κατά της πράξης του δικαστικού επιμελητή αποτελεί ένδικο βοήθημα που αποσκοπεί στη θεραπεία των πλημμελειών στις οποίες υπέπεσε ο δικαστικός επιμελητής, και οι οποίες συνίστανται στην εκ μέρους του δικαστικού επιμελητή διεξαγωγή της διαδικασίας εκτέλεσης κατά παράβαση των διατάξεων της πολιτικής δικονομίας. Επομένως, δεν πρόκειται για ένδικο βοήθημα το οποίο αποσκοπεί στην εξακρίβωση των εννόμων βάσεων επί των οποίων στηρίζεται η αξίωση του δανειστή. Κατά συνέπεια, όταν ασκείται προσφυγή κατά πράξης δικαστικού επιμελητή, δεν είναι δυνατό να διαπιστωθεί αν συγκεκριμένο αντικείμενο έχει διατεθεί στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του.
- 16 Η πρακτική καταδεικνύει την αναποτελεσματικότητα του ως άνω ενδίκου βοηθήματος στην περίπτωση κατάσχεσης από τον δικαιούχο του σήματος όλων των εμπορευμάτων που φέρουν το σήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (και όχι μόνον εκείνων που δεν έχουν ήδη διατεθεί προηγουμένως στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του). Για παράδειγμα, σε μια τέτοια περίπτωση, μετά την εξέταση της προσφυγής του καθού κατά πράξης δικαστικού επιμελητή, ένα δικαστήριο έδωσε εντολή στον δικαστικό επιμελητή να λάβει τη γνώμη ειδικού επί θεμάτων ευρεσιτεχνίας, ο οποίος ανέφερε στη γνωμοδότησή του ότι μόνον ο αιτών (δικαιούχος του σήματος) μπορούσε να υποδείξει ποια συγκεκριμένα αντικείμενα έπρεπε να κατασχεθούν. Επομένως, στην πράξη, ο δικαιούχος του σήματος (σε συνεργασία με δικαστικό επιμελητή) είναι αυτός που υποδεικνύει ελεύθερα τα αντικείμενα που πρέπει να κατασχεθούν και η δήλωσή του δεν μπορεί να ελεγχθεί από τα δικαστήρια, δεδομένου ότι η προσφυγή κατά των πράξεων δικαστικού επιμελητή δεν επιτρέπει την εξακρίβωση αυτή.
- 17 Παρόμοιες αμφιβολίες υφίστανται στο στάδιο της εκτέλεσης της δικαστικής απόφασης που απαγορεύει στον εναγόμενο, μεταξύ άλλων, την εισαγωγή και διάθεση στο εμπόριο προϊόντων τα οποία φέρουν το σήμα του ενάγοντος και τα οποία δεν έχουν διατεθεί προηγουμένως στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον ίδιο τον ενάγοντα ή με τη συγκατάθεσή του. Τέτοιες αποφάσεις είναι εκτελεστές από το δικαστήριο, το οποίο είναι η αρμόδια για την εκτέλεση αρχή βάσει του άρθρου 1051 ΚΠολΔ, το οποίο προβλέπει ότι, κατόπιν αίτησης του δανειστή, το δικαστήριο, μετά από ακρόαση των διαδίκων και αφού διαπιστώσει τη μη εκπλήρωση των υποχρεώσεων του οφειλέτη, του επιβάλλει πρόστιμο. Η διάταξη αυτή προβλέπει ρητώς μόνον την ακρόαση των διαδίκων, και όχι τη διεξαγωγή αποδείξεων από το δικαστήριο, επομένως, στο πλαίσιο της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, το δικαστήριο ως αρμόδια για την εκτέλεση αρχή καθορίζει αν η απαγόρευση αφορά τα συγκεκριμένα εμπορεύματα, στηριζόμενο μόνο στις δηλώσεις των διαδίκων κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

- 18 Ακόμη και αν το δικαστήριο, ως όργανο εκτέλεσης, είχε την εξουσία να προβεί στη διεξαγωγή αποδείξεων στο πλαίσιο αυτό, θα έπρεπε να στηριχθεί αποκλειστικά και μόνο στα αποδεικτικά στοιχεία που θα προσκόμιζε ο δανειστής (δηλαδή στα εργαλεία πληροφορικής που χρησιμοποιεί ο ίδιος) και στις σχετικές δηλώσεις του, δεδομένου ότι ο εναγόμενος αντιμετωπίζει τις ίδιες δυσχέρειες να κατονομάσει τους διαδοχικούς πωλητές και τα πρόσωπα που απέκτησαν τα συγκεκριμένα εμπορεύματα, στο πλαίσιο της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, με εκείνες που συντρέχουν στο πλαίσιο της τακτικής διαδικασίας επί της ουσίας (βλ. σημείο 6 ανωτέρω).
- 19 Κάτι ανάλογο ισχύει και στην περίπτωση αναγκαστικής εκτέλεσης απόφασης με την οποία διατάσσεται η απόσυρση από την αγορά ή η καταστροφή συγκεκριμένων αντικειμένων. Στην περίπτωση αυτή, η διαδικασία εκτέλεσης διενεργείται από το δικαστήριο δυνάμει του άρθρου 1050 ΚΠολΔ, το οποίο, αντιθέτως προς το άρθρο 1051 ΚΠολΔ, δεν απαιτεί από το δικαστήριο εκτέλεσης να διαπιστώσει ότι ο οφειλέτης δεν συμμορφώθηκε με δικαστική απόφαση. Κατά συνέπεια, οι αντιρρήσεις που προβάλλει ο οφειλέτης σχετικά με την εκτέλεση της υποχρέωσης βάσει του εκτελεστού τίτλου δεν θα εξεταστούν, οπότε ο οφειλέτης δεν θα μπορεί να αμυνθεί προβάλλοντας ότι το αποκλειστικό δικαίωμα επί του σήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα συγκεκριμένα εμπορεύματα έχει αναλωθεί.
- 20 Κατά το αιτούν δικαστήριο, δεν είναι παραδεκτή, εν προκειμένω, ούτε η άσκηση από τον οφειλέτη ανακοπής κατά της εκτέλεσης. Προϋποθέσεις άσκησης της εν λόγω ανακοπής είναι, μεταξύ άλλων, η επέλευση ενός γεγονότος συνεπεία του οποίου έπαυσε να υφίσταται ή δεν μπορεί να εκτελεστεί η υποχρέωση την οποία αναγνωρίζει η απόφαση, σε ορισμένες περιπτώσεις εκπλήρωσης της παροχής ή άσκησης του δικαιώματος συμψηφισμού. Όμως, η ανακοπή κατά της εκτέλεσης δεν αποσκοπεί να αποσαφηνίσει το περιεχόμενο της απόφασης που αποτελεί τον εκτελεστό τίτλο. Διαφορετικά, η διαδικασία ανακοπής θα κατέληγε στην εκ νέου εξέταση της υπόθεσης.
- 21 Επιπλέον, για την άσκηση ανακοπής κατά της εκτέλεσης, είναι κρίσιμες οι απαιτήσεις έναντι του οφειλέτη. Κατά την άσκηση αγωγής αναγκαστικής εκτέλεσης, ο οφειλέτης πρέπει να προβάλει το σύνολο των ισχυρισμών του, άλλως θα στερηθεί το δικαίωμα προβολής τους σε μεταγενέστερο στάδιο της διαδικασίας. Σε περίπτωση που ο καθορισμός των επίμαχων εμπορευμάτων είναι δυνατός μόνο βάσει αποδεικτικών μέσων και εργαλείων που έχει στη διάθεσή του μόνον ο δικαιούχος (δανειστής), η εν λόγω επιταγή συνιστά σημαντικό εμπόδιο για τον οφειλέτη, διότι, κατά το στάδιο άσκησης αγωγής αναγκαστικής εκτέλεσης, ο οφειλέτης δεν είναι σε θέση να κατονομάσει τα αντικείμενα εκείνα της εκτέλεσης ως προς τα οποία έχει αναλωθεί το δικαίωμα επί του σήματος.
- 22 Κατά συνέπεια, λαμβανομένων υπόψη των υφιστάμενων ενδίκων μέσων και βοηθημάτων, η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης ή ασφαλιστικών μέτρων προς διασφάλιση συγκεκριμένων απαιτήσεων δεν παρέχει τα αναγκαία μέσα για την εξάλειψη του ενδεχόμενου κινδύνου λήψης μέτρων και επιβολής απαγορεύσεων

σε συγκεκριμένα εμπορεύματα για τα οποία έχει αναλωθεί το αποκλειστικό δικαίωμα επί του σήματος. Τούτο σημαίνει ότι μπορεί να περιοριστεί η δικαστική προστασία της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων λόγω της συγκεκριμένης διατύπωσης των αποφάσεων.

- 23 Ο κίνδυνος αυτός μπορεί να εξαλειφθεί διά της επακριβούς διατύπωσης των αποφάσεων, κατά τρόπο που να μην απαιτείται, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, ο προσδιορισμός των ευρισκόμενων στην κατοχή του οφειλέτη εμπορευμάτων που φέρουν το σήμα του δανειστή και δεν έχουν διατεθεί στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του. Τούτο θα μπορούσε να γίνει επακριβώς π.χ. με ρητή αναφορά στην απόφαση σε ενδείξεις ή αριθμούς σειράς των συγκεκριμένων προϊόντων που φέρουν τα σήματα, σε βάρος των οποίων έχουν επιβληθεί απαγορεύσεις ή έχει διαταχθεί η λήψη μέτρων. Στην περίπτωση εμπορευμάτων τα οποία βρίσκονται στην κατοχή του εναγομένου κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης, μια τέτοια διατύπωση του αιτήματος της αγωγής (και, κατά συνέπεια, της δικαστικής απόφασης) δεν θα προκαλούσε δυσχέρειες. Αντιθέτως, στην περίπτωση εμπορευμάτων τα οποία φέρουν το σήμα του ενάγοντος και βρίσκονται στην κατοχή του εναγομένου μετά την ημερομηνία έκδοσης της απόφασης, για την προστασία της ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων θα ήταν επίσης αναγκαίο να μπορεί σαφώς να διαπιστωθεί, αν τα συγκεκριμένα εμπορεύματα έχουν τεθεί ή όχι στο εμπόριο εντός του ΕΟΧ από τον ίδιο τον δικαιούχο του σήματος ή με τη συγκατάθεσή του.